

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce:

1) F. B.

bytem V. x, H.

právně zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Kužílkem
sídlem Blahoslavova 72/4, 750 02 Přerov

2) L. B.

bytem V. x, H.

zastoupena zmocněncem V. B.

bytem Ř. 9, Ř.

proti

žalovanému:

**Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a
stavebního řádu**

sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti:

1) J. M.

2) Z. M.

oba bytem V. x, H.

oba právně zastoupeni advokátem Mgr. Ing. Jiřím Horou
sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2017, č. j. KUZL 9984/2017, sp. zn. KUSP 85575/2016 ÚP-So

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 4. 2017 doručenou Krajskému soudu v Ostravě téhož dne domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2017, č. j. KUZL 9984/2017, sp. zn. KUSP 85575/2016 ÚP-So (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 27. 10. 2016, č. j. MÚH/08082/2016/ORMŽP/P (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo nařízeno zjednání nápravy spoluvlastníkům stavby spočívající v nutném podepření stávajících krokví na straně rodinného domu č. p. „X“ v katastrálním území obce H. na středně nosném zdivu.
- 2. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 5. 2017, č. j. 65 A 31/2017-14, postoupil nyní projednávanou věc zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému.

II. Obsah žaloby

- 3. Žalobci namítají nesprávné zjištění skutkového stavu, neboť správní orgány vycházely z nesprávných závěrů o statickém posouzení předmětné stavby, které neposuzovalo stav stavby ke dni vyhotovení projektové dokumentace pro účely opravy střech, v důsledku čehož se správní orgány ani nemohly vypořádat se všemi skutkovými okolnostmi případu, argumenty a námitkami žalobců. Tímto došlo nejen k porušení ustanovení § 68 správního řádu, ale také k navození stavu nepřezkoumatelnosti obou rozhodnutí. Dále se správní orgány nedostatečně vypořádaly s námitkou žalobců, že vlastník rodinného domu č. p. x provedl stavební úpravy střešní konstrukce (odstranění krokví) v rozporu se stavebními předpisy, čímž zapříčinil nastalý skutkový stav, pročez nelze vůči žalobcům směřovat výzvu ke zjednání nápravy. Rovněž takovým postupem bylo vybočeno z mezí správního uvážení a legitimního očekávání. Navíc správní orgány zaměňují pojem stavebník ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) a pojem vlastník nemovitosti. Žalovaný se touto odvolací námitkou ani patřičně nezabýval. Správní orgány by již z principu neměly vůči žalobcům směřovat výzvu ke zjednání nápravy, pokud žádné nepovolené stavební úpravy neprovedli. Tato výzva měla směřovat jen vůči vlastníkům rodinného domu č. p. x, zatímco žalobci jsou pouze dotčenými a poškozenými osobami.

4. Za další stěžejní námitku žalobního návrhu žalobci označili skutečnost porušení ustanovení § 129 odst. 3 stavebního zákona, neboť prvostupňový orgán měl v první řadě postupovat v souladu s tímto ustanovením a zahájit řízení o odstranění nepovolených stavebních úprav a nikoliv věc řešit výzvou ke zjednání nápravy. Pokud byla výzva ke zjednání nápravy učiněna i vůči žalobcům, prvostupňový orgán tak nepostupoval v souladu s § 154 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Autorizovaný inženýr Ing. J. B. zpracoval zcela účelovou projektovou dokumentaci zpochybňující dřívější projektovou dokumentaci ke stavebním úpravám, které prováděli žalobci a které byly řádně schváleny a potvrzeny stavebním úřadem. Tento autorizovaný inženýr navíc překročil meze svého odborného zaměření, neboť není osobou způsobilou k posouzení jiné projektové dokumentace (takovou osobou je pouze příslušný znalec). V řešení nastalé situace se autorizovaným inženýrem zpracovaná projektová dokumentace nezabývá ani podepřením ocelovými stojkami, které by bylo vhodné, s ohledem na dřívější podepření vyzděnými pilíři. Rovněž tato projektová dokumentace neodpovídala skutkovému stavu v době jejího vyhotovení a ji navrhované řešení je nepoužitelné, jelikož krokve ze střešní konstrukce již byly odstraněny.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil podáním ze dne 8. 6. 2017. Ze správního spisu prvostupňového orgánu zjistil, že stavební práce, které mohly více či méně ovlivnit statiku střechu, byly prováděny na rodinném domě č. p. x i č. p. x. Při posouzení dané věci nebylo důležité, jak ke stavu předmětné stavby došlo, ale je důležité zjištění, že k němu došlo a že je potřeba zjednání nápravy. Prvostupňový orgán jako stavební úřad má za úkol mimo jiné dozorovat nad zajištěním ochrany veřejných zájmů. Tento správně vyzval všechny spoluvlastníky předmětné stavby, u níž byl zjištěn havarijní stav, a tuto stavbu bylo třeba dostatečně zajistit. V daném řízení se nezkoumalo zavinění, ale současná situace. Ve vztahu k žalobnímu bodu č. 2 žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a poukázal na skutečnost, že pro provádění zjednání nápravy byly stanoveny prvostupňovým orgánem podmínky, které musí být dodrženy, a to provedení v souladu se statickým výpočtem a statickým posouzením provedeným p. Ing. J. F., autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb, a vypracování dokumentace pro provádění stavby zpracované projektantem na základě tohoto statického výpočtu a statického posouzení.

IV. Další procesní vyjádření

6. Osoby zúčastněné na řízení oznámily uplatňování práv osob zúčastněných na řízení podáním ze dne 8. 8. 2017.
7. Žalobci zaslali zdejšímu soudu dne 1. 10. 2017 podání, v němž upozornili na jimi podaný podnět k zahájení řízení o odstranění nepovolených stavebních úprav, neboť vlastník rodinného domu č. p. x bez jakéhokoli rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem odstranil část krovů a část stavby, když podle původní projektové dokumentace odsouhlasené stavebním úřadem chybí obvodové zdi, podpěrné pilíře a další části domu. Prvostupňový orgán je však dosud k podnětu žalobců nečinný. Podkladem pro podání podnětu bylo vysvědčení ze dne 17. 9. 1908 včetně výkazu ploch, z něhož vyplývá, že rodinný dům č. p. x (rodinný dům ve vlastnictví žalobců) tvoří samostatný domek na stavební parcele p. č. x v obci H. Vzhledem k této skutečnosti

(rodinný dům žalobců je stavebně oddělený) správní orgány rozhodly nezákonně, pokud vedou řízení o zjednání nápravy i se žalobci.

8. Osoby zúčastněné na řízení se k dané věci vyjádřily podáním ze dne 8. 8. 2017, doručené zdejšímu soudu dne 12. 10. 2017. V tomto podání poukázaly na konstrukční souvislost obou rodinných domů, zejména co se týká konstrukce střechy. Z jejich strany padala v průběhu správního řízení řada návrhů, jak zjednání nápravy vyřešit, avšak tyto návrhy žalobci odmítli. Odstranění krokví a stropních trámů v roce 2014 proběhlo z důvodu jejich špatného stavu, dřevo bylo prohnílé a hrozilo zřícení, krovy de facto neplnily svou funkci, byť se tak uskutečnilo bez opatření prvostupňového orgánu jako stavebního úřadu. I sami žalobci však prováděli stavební úpravy, které narušily statiku střechy, při rekonstrukci cca v roce 1970 nebyla dodržena projektová dokumentace (např. uložení krokví na železobetonový věnec a pozednici). Osoby zúčastněné na řízení tak souhlasí se žalovaným, že nebylo podstatné zkoumat zavinění nastalého stavu, avšak je důležité se domluvit na společném řešení věci, k čemuž však žalobci nejsou ochotni.
9. Na doplnění žaloby reagovaly osoby zúčastněné na řízení podáním ze dne 1. 12. 2017, v němž po zopakování obsahu svého prvního vyjádření upozornily na skutečnost, že správní orgány posuzovaly aktuální stav dané nemovitosti, nikoliv stav před 110 lety.

V. Jednání

10. Na nařízeném jednání dne 24. 4. 2019 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce č. 1 opravil písařskou chybu uvedenou v žalobním návrhu, kdy namísto Ing. B. se jednalo o Ing. F.. Dále zdůraznil fakt, že prvostupňový orgán nemohl vést žádným způsobem řízení o zjednání nápravy, pokud nezačal žádné řízení k odstranění nepovolených stavebních úprav. Rovněž poukázal na stav dokumentace, která neodpovídala skutkovému stavu. Pokud autorizovaný inženýr tvrdí, že neprovedl podepření krokve, toto provést ani nemohl, jelikož nemohl předpokládat, že soused odřeže část střechy. Zároveň žalobce uvedl též nesprávné hodnocení vlastnictví střechy, jelikož oba domy jsou oddělené. Žalovaný reagoval připomenutím, že oba stěžejní a na ústním jednání opětovně přednesené žalobní body již byly součástí podaného odvolání a byly vypořádány napadeným rozhodnutím.
11. V rámci dokazování žalobce č. 1 předložil zápis ze dne 2. 6. 2014, který by se neměl nacházet ve správním spise a který vypovídá o prvním úkonu v dané věci, čímž bylo prošetření stavu u osob zúčastněných na řízení. Následně prvostupňový orgán nesmyslně vtáhl do řízení rovněž oba žalobce. Žalovaný ve vztahu k této listině poukázal na její nemožnost být součástí řízení o zjednání nápravy, neboť se týká něčeho jiného. Navíc obsah listiny by nezměnil výsledek daného řízení. Nahlédnutím žalovaného tak byl proveden důkaz listinou. Žalobce současně navrhl důkaz výslechem V. B., který však není možné provést, jelikož se V. B. v mezidobí stal zástupcem žalobce č. 2. V návaznosti na to se tento zástupce vyjádřil jako zástupce žalobce č. 2, přičemž rovněž upozornil na již odřezané krokve a chybný statický výpočet. Na dotaz soudu oba zástupci žalobce nevyvraceli havarijní stav předmětné střechy a sdělili zřícení střešní konstrukce na straně osob zúčastněných na řízení koncem minulého roku, v důsledku čehož žalobci museli narychlo podepřít veškerou konstrukci na své straně střechy.

VI. Posouzení věci krajským soudem

12. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.
13. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že se jí soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.
15. Otázkou nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí a rozhodnutí správních orgánů se v řadě případů zabýval rovněž Nejvyšší správní soud. Lze takto poukázat například na jeho rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 27/2008-76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18.
16. Žalobci považují napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť mají za to, že správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav, jelikož vycházely ze statického posouzení, které nezohledňovalo stav stavby ke dni vyhotovení projektové dokumentace pro účely opravy střech. Navíc dle jejich tvrzení se správní orgány nevypořádaly se všemi skutkovými okolnostmi případu, argumenty a námitkami žalobců. Konkrétně pak uvádí, že se dostatečně nevypořádaly s námitkou provedení stavebních úprav vlastníkem domu č. p. x v rozporu se stavebními předpisy. Žalovaný se neměl ani dostatečně zabývat odvolací námitkou rozlišení pojmu vlastník a stavebník.
17. Jak vyplývá ze správního spisu (jehož rekapitulace je podrobně shrnuta v bodě 22 a 23 tohoto odůvodnění), správní orgány se v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí dostatečně zabývaly všemi okolnostmi nyní projednávané věci, když zjišťovaly mimo jiné historickou podobu předmětné stavby včetně jednotlivých stavebních úprav, a to v nedávné i dřívější minulosti. Cílem správních orgánů byla jednoznačně snaha o zjištění skutkového stavu bez jakýchkoliv pochybností. Soud proto nesouhlasí s tvrzením žalobců, že by správní orgány nedostatečně či nesprávně zjistily skutkový stav dané věci.
18. Soud shledává postup správních orgánů za správný také v otázce vyhotovení statického posouzení. Ve vztahu k nyní projednávané věci je rozhodné, že po zjištění nevyhovujícího stavebně technického stavu předmětné stavby si správní orgány nechaly vypracovat aktuální statické posouzení stávajícího stavu společné střešní konstrukce (zpracované Ing. J. F., ČKAIT 1302177, autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb). Toto statické posouzení tak zohledňovalo stav předmětné stavby ke dni rozhodování správních orgánů. Pokud žalobci k tomuto namítají, že statické posouzení mělo být vyhotoveno ke dni vyhotovení projektové dokumentace pro účely opravy střech, je potřeba k této námitce

poukázat na předmět nyní projednávané věci, kterým je posouzení správnosti postupu správních orgánů při přikázání zjednání nápravy spočívající v nutném podepření stávajících kroků na straně rodinného domu č. p. „X“ v H. na středně nosném zdivu vůči spoluvlastníkům předmětné věci. S ohledem na daný předmět řízení soud považuje za správné, pokud správní orgány nechaly vyhotovit aktuální statické posouzení, a nikoliv statické posouzení ke dni vyhotovení projektové dokumentace pro účely opravy střech. V daném případě byl důležitý aktuální stav předmětné stavby, proto je logické, že bylo vyhotoveno i aktuální statické posouzení.

19. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí plyne to, že se správní orgány vypořádaly se všemi okolnostmi případu, argumenty a námitkami žalobců. Soud ověřil z podaného odvolání, že žalobci tvrzená námitka rozlišení pojmu vlastník a stavebník nebyla v tomto odvolání uplatněna. Pokud taková odvolací námitka nebyla uplatněna, je logické, že se jí správní orgány ani nezabývaly. Otázkou provedení stavebních úprav vlastníky domu č. p. x v rozporu se stavebními předpisy se správní orgány ve svých rozhodnutích dostatečně zabývaly, když v obou rozhodnutích lze dohledat závěr o irelevantnosti otázky zavinění stavu předmětné věci. Ani tomuto tvrzení žalobců proto krajský soud nepřisvědčil.
20. K námitce nepřezkoumatelnosti zdejší soud uzavírá, že ji neshledal jako důvodnou, neboť napadené rozhodnutí má za plně přezkoumatelné a dle jeho názoru obsahuje všechny náležitosti kladené zákony a judikaturou správních soudů na přezkoumatelnost správních rozhodnutí.
21. Předmětem sporu v nyní projednávané věci je především otázka, zda žalovaný postupoval správně, pokud zjednání nápravy nařídil žalobcům i osobám zúčastněným na řízení jakožto spoluvlastníkům předmětné stavby, nebo zda toto zjednání nápravy mělo být nařízeno toliko vlastníkům nemovitosti č. p. x. S touto stěžejní spornou skutečností jsou následně spojeny další žalobní námitky, pro něž je však rozhodná především tato skutečnost.
22. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti. Prvostupňový orgán jako stavební úřad přistoupil v dané věci s ohledem na možnost statického narušení střešní konstrukce k řešení části stavby dotýkající se společné středně nosné zdi a střešní konstrukce nad dvorní částí rodinného domu č. p. x (nacházející se na parcele p. č. x) a rodinného domu č. p. x (nacházející se na parcele p. č. x) z moci úřední. Středně nosné zdivo včetně dřevěného krovu ve dvorní části rodinného domu č. p. x a x považoval za společný majetek obou stran, jelikož nedošlo k jeho reálnému rozdělení. Spoluvlastnictví nosné zdi včetně dřevěného krovu ve dvorní části považoval za spravedlivé uspořádání vztahů mezi vlastníky sousedních domů, tvořících původně dům jediný, neboť každý z nich má na jejím vlastnictví rovnocenný zájem. Prvostupňový orgán nevyužil ustanovení § 129 odst. 8 stavebního zákona (obnovení předcházejícího stavu stavby, u které byly bez stavebního povolení nebo sdělení stavebního úřadu k ohlášení provedeny stavební úpravy, v daném případě spočívající v odstranění části střešní konstrukce), jelikož z archivní dokumentace nebylo možné zjistit původní provedení krovu a dimenze jednotlivých prvků, v důsledku čehož nebylo možné nařídit provedení původní části krovu před provedením nezákonného stavu. Navíc by obnovení předcházejícího stavu bylo zbytečné a neekonomické, neboť osoby zúčastněné na řízení (vlastníci rodinného domu č. p. x) mají v plánu provést opravu střechy včetně dvorní části. Prvostupňový orgán nechal vypracovat statické posouzení stávajícího stavu společné střešní konstrukce, které vypracoval Ing. J. F., ČKAIT 1302177, autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb. Ze statického

posouzení vyplynulo, že jak stavebními úpravami střechy rodinného domu č. p. x, tak neúdržbou dvorní části krovu rodinného domu č. p. x bylo zasaženo do předmětu, který je ve společném vlastnictví. Jelikož nedošlo ke vzájemné dohodě žalobců a osob zúčastněných na řízení jako spoluvlastníků předmětné stavby (střechy k rodinným domům č. p. „X“ a č. p. „X“ v H.), prvostupňový orgán po provedení kontrolní prohlídky vyzval spoluvlastníky této stavby v souladu s ustanovením § 134 odst. 2 stavebního zákona výzvou ze dne 24. 6. 2016, č. j. MÚH/04994/2016/ORMŽP/P, ke zjednání nápravy spočívající v nutném podepření stávajících krokví na straně rodinného domu č. p. „X“ v H. na středně nosném zdivu. Při kontrolní prohlídce prováděné dne 23. 9. 2016 bylo zjištěno nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě, pročež prvostupňový orgán přistoupil k vydání prvostupňového rozhodnutí spočívajícího v nařízení zjednání nápravy (podepření stávajících krokví na straně rodinného domu č. p. x na středně nosném zdivu) všem spoluvlastníkům předmětné stavby, jelikož mezi spoluvlastníky nedošlo k žádné dohodě.

23. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobci podali odvolání s obsahově shodnými odvolacími námitkami jako v nyní projednávaném žalobním návrhu. Podané odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Před vypořádáním odvolacích námitek žalovaný shledal oprávněnost prvostupňového orgánu vytvořit si úsudek ohledně vlastnictví střechy jakožto otázky občanskoprávní, neboť v případě občanskoprávního sporu k vyřešení této otázky by mohlo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu, v daném případě ochrany bezpečnosti a zdraví osob a zvířat. Za stěžejní skutečnost žalovaný považoval to, že předmětná stavba rodinného domu č. p. x a x tvořila v minulosti jeden rodinný dům, byť tento byl následně rozdělen, tak nadále oba rodinné domy zůstaly ze stavebně technického provedení jednou stavbou. V současnosti oba domy rozděluje středně nosná zeď, která je vyžděna až do hřebene střechy. Na obou stranách přitom byly provedeny stavební úpravy mající vliv na statiku střechy. Poté se žalovaný ztotožnil s úvahou prvostupňového orgánu ohledně vlastnictví středně nosného zdiva včetně dřevěného krovu, jelikož v dané věci prvostupňový orgán postupoval řádně a s pečlivostí. Výjimkou je pouze to, že prvostupňový orgán nepoučil účastníky řízení o možnosti podat žalobu na určení vlastnického práva k uvedené stavbě u občanskoprávního soudu, což však žalovaný nepovažoval za pochybení způsobilé zrušit prvostupňové rozhodnutí. Navíc sami žalobci v podaném odvolání de facto uznali své spoluvlastnictví k předmětné stavbě (bod II., odstavec 7. předmětného odvolání). Následně se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami. K zavinění osob zúčastněných na řízení uvedl, že ze správního spisu vyplývá provedení stavebních úprav střešní konstrukce v rozporu se stavebními předpisy a zapříčinění současného stavu ze strany majitelů rodinného domu č. p. x i č. p. x. Všichni vlastníci prováděli stavební práce, které mohly více či méně ovlivnit statiku předmětné stavby dvorní části střechy. Navíc není v dané věci podstatné zjištění, jak k danému stavu došlo, ale je důležité zjištění, že k němu došlo a je třeba zjednat nápravu. Obdobně žalovaný argumentoval ve vztahu k odvolací námitce směřování výzvy ke zjednání nápravy toliko vůči osobám zúčastněným na řízení. K námitce týkající se projektové dokumentace zpracované Ing. J. B. žalovaný odkázal na podmínky, které byly stanoveny v prvostupňovém rozhodnutí, kdy projektová dokumentace musí být v souladu se statickým posouzením a statickým výpočtem zpracovaným Ing. J. F. v rámci řízení před prvostupňovým orgánem.
24. V návaznosti na ustanovení § 133 odst. 1 stavebního zákona může stavební úřad provést kontrolní prohlídku i v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné. Při takové kontrolní prohlídce zjišťuje mimo jiné stavebně technický stav

stavby, zda není ohrožován život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí [§ 133 odst. 2 písm. c) stavebního zákona].

25. Podle § 134 odst. 2 stavebního zákona zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu (dále jen "stavbyvedoucí") nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Stavební úřad může tyto osoby rovněž vyzvat, aby předložily potřebné doklady, například certifikáty o vhodnosti použitých stavebních výrobků.
26. Dle § 134 odst. 3 stavebního zákona nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednaní nápravy nařídí; při provádění stavby může rozhodnout o přerušení prací a stanovit podmínky pro jejich pokračování. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, rozhodne bez předchozí výzvy. Rozhodnutí stavebního úřadu je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.
27. V dané věci prvostupňový orgán využil svého oprávnění plynoucího z ustanovení § 133 a 134 stavebního zákona, provedl kontrolní prohlídku rodinných domů č. p. x a x, během níž zjistil stavebně technický stav předmětné stavby ohrožující bezpečnost a život a zdraví osob nebo zvířat, v důsledku čehož přistoupil nejprve k vydání výzvy ke zjednaní nápravy, následně k vydání prvostupňového rozhodnutí (ke zjednaní nápravy), které směřovalo vůči všem spoluvlastníkům stavby.
28. Žalobci proti takovému postupu brojí a považují jej za nezákonný, neboť dle jejich názoru mělo být prvostupňové rozhodnutí vydáno jen vůči vlastníkům rodinného domu č. p. x (v nyní vedeném soudním řízení jako osoby zúčastněné na řízení).
29. Postup správních orgánů byl podle názoru zdejšího soudu souladný se zákonem (prvostupňový orgán nejprve žalobce a osoby zúčastněné na řízení řádně vyzval ke zjednaní nápravy, po nevyhovění této výzvě realizoval své oprávnění vydat závazné rozhodnutí příkazující zjednat nápravu). Žalobci a osoby zúčastněné na řízení jsou spoluvlastníky předmětné stavby (středně nosné zdivo a na to navazující střešní konstrukce), která odděluje rodinný dům č. p. x a rodinný dům č. p. x. Pokud právě tato stavba nesplňuje stavebně technické požadavky kladené zákonem, je na místě, aby k nápravě vadného stavu (a tedy ke zjednaní nápravy) byli vyzváni všichni majitelé této stavby (tj. v nyní projednávané věci všichni její spoluvlastníci, tj. žalobci i osoby zúčastněné na řízení). Otázka nápravy nevyhovujícího stavebně technického stavu, ohrožujícího bezpečnost a zdraví osob a zvířat pomocí institutu zjednaní nápravy není v rámci správního řízení otázkou posuzování míry zavinění, tj. kdo k tomuto stavu a jakou měrou přispěl. V rámci správního řízení o zjednaní nápravy je podstatné přijetí takového opatření či takových opatření, která zamezí možnému zhoršení tohoto stavu, vzniku určité škody či poškození zdraví osob a zvířat. Otázka míry zavinění může být následně předmětem sporu mezi všemi subjekty, vůči nimž zjednaní nápravy bylo příkazáno. K takovému posouzení však již nebude příslušný správní soud, nýbrž soud občanskoprávní. Postup správních orgánů v rozporu s ustanovením § 154 odst. 1 a 2 stavebního zákona, jak tvrdí žalobci, tak krajský soud neshledal. Obdobně krajský soud v takovém postupu neshledal ani vybočení z mezí správního uvážení a legitimního očekávání; přitom žalobci tuto námitku formulovali pouze obecně, proto se soud s touto námitkou vypořádal také pouze v obecné rovině.

30. Žalobci sice tvrdí zavinění pouze ze strany vlastníků nemovitostí rodinného domu č. p. x (osoby zúčastněné na řízení v rámci nyní projednávané věci), avšak z rekapitulace správního řízení vyplývá přispění všech spoluvlastníků k současnému stavu předmětné stavby, neboť stavební úpravy přilehlých částí společné stavby prováděli žalobci i osoby zúčastněné na řízení (tj. majitelé rodinných domů č. p. x i č. p. x).
31. Pokud v podání ze dne 1. 10. 2017 žalobci odkázali na vysvědčení ze dne 17. 9. 1908 včetně výkazu ploch, z něhož vyplývá, že rodinný dům č. p. x (rodinný dům ve vlastnictví žalobců) tvoří samostatný domek na stavební parcele p. č. x v obci H., pak v průběhu správního řízení žalobci žádným způsobem nerozporovali spoluvlastnictví předmětné stavby, tj. středně nosné zdi včetně střešního krovu. Za dané situace proto bylo na místě, aby ke zjednání nápravy byli vyzváni všichni spoluvlastníci dané stavby. Z hlediska stavebně technického nelze souhlasit s tvrzením žalobců, že by jejich rodinný dům č. p. x byl stavebně oddělený, neboť z celé fotodokumentace, jež se nachází ve správním spise, plyne spojení rodinného domu č. p. x a rodinného domu č. p. x prostřednictvím středně nosné zdi. Ostatně takovou skutečnost žalobci (ani osoby zúčastněné na řízení) v průběhu správního i nyní vedeného soudního řízení nikdy nezpochybňovaly.
32. Obecně se žalobci vyjádřili v tom směru, že správní orgány zaměňovaly pojem stavebník ve smyslu stavebního zákon a pojem vlastník nemovitosti. Nicméně soud na podkladě průběhu správního řízení neshledal, v čem konkrétně by správní orgány měly zaměňovat oba pojmy, když pro danou věc bylo rozhodné zjištění toho, kdo je vlastníkem předmětné středně nosné zdi a na ni navázané střešní konstrukce, jejíž nevhodný stavebně technický stav správní orgány shledaly. Po zjištění spoluvlastnictví majitelů rodinných domů č. p. x a x bylo přikázáno zjednání nápravy všem těmto spoluvlastníkům. Institut zjednání nápravy byl využit správními orgány v návaznosti na realizovanou kontrolní prohlídku, během níž byla prověřována celková situace předmětné stavby. Nejednalo se tak o kontrolní prohlídku navazující na realizaci určitých stavebních prací, kterou by bylo kontrolováno dodržení realizace těchto stavebních prací (z čehož by snad bylo možno dovodit odkaz na pojem stavebník, který žalobci uvedli v žalobním návrhu, avšak dále jej nekonkretizují).
33. Za další stěžejní námitku žalobci označili porušení ustanovení § 129 stavebního zákona a zahájení řízení o odstranění nepovolených stavebních úprav. V podání ze dne 1. 10. 2017 tuto námitku žalobci doplnili o sdělení, že v dané věci již podali podnět k zahájení řízení o odstranění nepovolených stavebních úprav, prvostupňový orgán je však v této otázce doposud nečinný. Soud však ani s touto námitkou žalobců nemůže souhlasit. Již správní orgány se v rámci správního řízení zabývaly tím, zda by bylo možné obnovit předcházející stav (ve smyslu § 129 odst. 8 stavebního zákona), tj. v daném případě odstranit stavební úpravy, kterými byl tento aktuální stav vytvořen. Nicméně k obnově předcházejícího stavu stavby nepřistoupily, jelikož z archivní dokumentace nebylo možné zjistit původní provedení krovu a dimenze jednotlivých prvků, v důsledku čehož nebylo možné nařídit provedení původní části krovu před provedením nezákonného stavu. Navíc se soud ztotožňuje také s úvahou správních orgánů o zbytečnosti či neekonomičnosti takového řešení, neboť majitelé rodinného domu č. p. x (v nyní projednávané věci osoby zúčastněné na řízení) sdělili svůj plán realizace opravy střechy včetně dvorní části.
34. Dále žalobci brojí proti projektové dokumentaci zpracované Ing. J. F.. Předně je potřeba k této námitce uvést, že Ing. J. F., autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb, v dané věci zpracoval statický výpočet a statické posouzení předmětné stavby. Nejde tak o projektovou dokumentaci, ale o posouzení dané stavby z hlediska statiky, které si nechal

prvostupňový orgán zpracovat v průběhu vedeného správního řízení s cílem posouzení aktuálního stavu střechy. Z obsahu této dokumentace soud neshledal, v čem by statický výpočet nebo statické posouzení mělo být zpracováno účelově. I pokud by tato dokumentace zpochybnila dřívější projektové dokumentace schválené prvostupňovým orgánem, jak tvrdí žalobci, je nezbytné vnímat skutečnost, že tento statický výpočet a statické posouzení obsahuje aktuální stav předmětné střechy a jedná se především o její posouzení z hlediska statiky. To, že jsou tyto dokumenty případně v rozporu s dříve schválenou projektovou dokumentací, která se váže ke střeše žalobců a osob zúčastněných na řízení, nezakládá nezákonnost v dané věci. Cílem takové projektové dokumentace je doložit, jak by určitá stavba měla být provedena, zatímco cílem statického výpočtu a statického posouzení bylo popsat aktuální situaci dané střechy a její stav z hlediska statiky. Z tohoto pohledu soud ani neshledal, v čem by Ing. J. F. měl překročit meze svého odborného zaměření, jakož i nepřisvědčil námitce žalobců, že by tyto dokumenty byly rozporné se skutkovým stavem, když právě k jeho aktuálnímu popisu byly oba dokumenty zpracovány.

VII. Shrnutí a náklady řízení

35. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobci nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
36. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci v řízení úspěšní nebyli, proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47). Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost, proto jim nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. dubna 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.